

Sygn. akt I KK 113/21

POSTANOWIENIE

Dnia 14 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **K. K. G.**,

skazanego za czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 14 października 2021 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w B. z dnia 22 lutego 2021 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w S. z dnia 3 kwietnia 2017 r., sygn. akt. II K (...), w zakresie orzeczonej wobec skazanego kary pozbawienia wolności,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

nie uwzględnić wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w S. z dnia 3 kwietnia 2017 r., sygn. akt II K (...), K. K. G. został uznany za winnego czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. za który wymierzono mu karę 4 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 50 złotych (pkt I) oraz czynu z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., za który wymierzono mu karę roku pozbawienia wolności (pkt II). Kary jednostkowe pozbawienia wolności zostały połączone i wymierzono K. K. G. jako karę łączną karę 4 lat pozbawienia wolności (pkt III). Wyrok zawiera także rozstrzygnięcia dotyczące środka karnego.

Po rozpoznaniu apelacji m.in. prokuratora i obrońców K. K. G., Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 22 lutego 2021 r., sygn. akt II AKa (...), częściowo zmienił zaskarżony wyrok w stosunku do tego oskarżonego w ten sposób, że w ramach czynu z pkt II ustalił, że został on popełniony w okresie letnim w 2006 r. (pkt I.a.), utrzymując zaskarżony wyrok w mocy w pozostałym zakresie (pkt II).

Wyrok Sądu odwoławczego został zaskarżony kasacją obrońcy skazanego, w której sformułowano także wniosek o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku w zakresie orzeczonej wobec skazanego kary pozbawienia wolności. W uzasadnieniu wniosku wskazano, że sprawa ma zawiły i niejednoznaczny charakter, a także była już rozpoznawana trzykrotnie, wobec czego istnieje prawdopodobieństwo skuteczności wniesionej kasacji. Zdaniem obrońcy w tej sytuacji rozpoczęcie wykonywania przez skazanego kary pozbawienia wolności doprowadzi do skutków, których nie sposób będzie odwrócić.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

W treści przepisu art. 532 § 1 k.p.k. nie wskazano przesłanek wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku. Jednak w orzecnictwie słusznie przyjmuje się, że Sąd Najwyższy może skorzystać z tej instytucji wyłącznie w wyjątkowych przypadkach. Za podjęciem takiej decyzji muszą przemawiać: bardzo wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, nietrafność merytoryczna wyroku oraz ustalenie, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (por. m.in.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 września 1998 r., II KKN 178/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 września 1998 r., II KKN 262/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 184/18). Zasadnie podkreśla się więc, że można wstrzymać wykonanie zaskarżonego kasacją wyroku, jeżeli wyraźnie rysuje się perspektywa uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania na skutek uwzględnienia kasacji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15

lutego 2018 r., II KK 23/18). Regułą jest bowiem wykonalność prawomocnego wyroku (art. 9 § 2 k.k.w.), zaś wstrzymanie jego wykonania – wyjątkiem.

Mając na względzie powyższe ogólne reguły rządzące wstrzymaniem wykonania wyroku, po zapoznaniu się z kasacją obrońcy skazanego K. K. G., jak również aktami sprawy, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji obrońcy skazanego od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w (...).

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.